

kan heller ikke paatvinge os sin, men det vilde dog sikkert være heldigt, om Finansloven paa det Punkt havde været forstaaet ganske paa samme Maade fra Administrationens og vor Side. Nu kan Finansloven gaa sin Gang, og det kan blive vedtaget, men der er dog Mulighed for, at der, naar vi komme sammen igen til Efteraaret kan udbryde Strid om denne Sag, hvis Rentesættelse ikke har fundet Sted, og det er ikke ganske heldigt. Vi maa berede os paa den Mulighed, hvad jeg maa beklage. Jeg maa samtidig ogsaa understrege en Ytring af den højtærede Konseilspræsident i Gaar: at han betragtede Vedtagelsen af Forslaget som en Opfordring til Ministeren om at foretage Rentesættelsen. Endvidere sagde han — og det er egentlig det, jeg vil understrege — at han tillige deri ser et Ønske om, at denne Rentesættelse maa blive foretagen under den nævnte Forudsætning. Det er sikkert nok, at hele vor Betragtning af dette Spørgsmaal ikke er den højtærede Minister ukendt, og jeg vil ogsaa haabe, at den højtærede Minister vil tage alt muligt Hensyn dertil. Men med Hensyn til denne Sag vil jeg for mit Vedkommende — og jeg tror at kunne gøre det ogsaa for mine Partifællers Vedkommende — forbeholde mig at hævde den samme Opfattelse, jeg nu har.

Hvad ellers de øvrige Spørgsmaal angaar, der ere komne frem under Debatten, skal jeg kun ganske kort omtale enkelte af dem. Angaaende Kirken i St. Johannes søndre Sogn bemærkede det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm), at han ganske vist var enig med Ordføreren i, at vi stode frit i formel Henseende over for det Lovforslag, der er blevet forelagt os angaaende Ligningen i Kjøbenhavn, men han syntes dog at ville paastaa, at vi i Virkeligheden ikke stode frit over for det, idet han fremsatte den Formodning, at hvis Lovforslaget ikke blev vedtaget, maatte Staten betale yderligere 50,000 Kr., men det er en Misforstaaelse. Det er jo klart nok, at Statskassen ikke kan faa en Forpligtelse i saa Henseende. Hvis Lovforslaget ikke bliver vedtaget, kan det ske, at man privat indsamler de fornødne Penge, og saa bliver Kirken bygget, eller ogsaa ser man sig ikke i Stand til at faa Pengene, og saa kan Kirken ikke bygges med Statstilskud, men nok paa anden Maade. Jeg maa i øvrigt fremhæve, at vi staa fuldstændig frit. Vi kunne vedtage det Lovforslag, som kommer for om kort Tid, og vi kunne lade det være. Vi ere i

den Henseende slet ikke bundne ved den Bevilling, vi her maatte vedtage. — Spørgsmaalet om et Tilskud til Forening for kristelige unge Mænd er drøftet vidtløftig her, men det forekommer mig, at denne Drøftelse er gaaet ved Siden af Sagen, idet den har drejet sig om den indre Mission, om dens Berettigelse og dens Virkemaade, hvad dog ligger uden for denne Sag. Jeg tror i det hele taget ikke, at det ligger for os her at drøfte de forskellige Kirkesamfundes Virkemaade her i Landet, deres Opgaver o. s. v. Det, som ligger for her, er blot det Spørgsmaal, om man vil give et Bidrag af Statskassen til den nævnte Forening, og jeg vilde ikke finde det heldigt at komme ind derpaa. Thi kommer man ind paa at give Bidrag til saadanne Foreninger, hvoraf der er mange her i Landet ogsaa af andre kirkelige Retninger, maa man gaa videre, og det vil dog vist føre for vidt. Det ærede Medlem for Ribe (Busk) var villig til give et saadant Bidrag ogsaa til Frelsens Hær, og det er ogsaa i god Konsekvens af, hvad der her foreslaas. Kommer man først ind paa at give saadanne Bidrag, ser jeg ikke nogen Grund til, at man ikke ogsaa skulde give Bidrag til Katolikkerne, naar de kom og krævede det; de have dog ogsaa mange humane Formaal at virke for — det er en kirkelig Retning, der har mange Formaal, som den arbejder for — til Højskoleforeningen og mange andre Ting. Jeg mener ikke, at det er rigtigt, og har derfor ikke villet gaa med til denne Bevilling. Jeg tror, at det er forstandigt for Folketinget at følge mig her. Alt, hvad der er sagt for og imod Indremissionen, skal jeg ikke røre ved. Det er sikkert nok, at der er sagt meget imod den, som jeg meget misbilliger, men der er ogsaa sagt noget for den, som jeg synes er i høj Grad overdrevent. Under denne Debat, der har været meget svævende, er der imidlertid fremkommet den Udtalelse, at Prostitutionen hang uløselig sammen med det nuværende Samfund. Det er dog en Paastand, som aldeles ingen Steder hører hjemme. Denne Bemærkning blev sat i Forbindelse med vort Parti. Jeg skal dertil sige, at det eneste Parti paa Rigsdagen, der i sin Tid som Parti har foreslaaet, at Prostitutionen skulde ophæves, er det Parti, jeg stod i, uden at jeg i øvrigt skal fremhæve det som nogen Fortjeneste. Men jeg maa sige, at Prostitutionen er en Skamplet i vort Samfund, og den hører ikke uløselig sammen med det. Jeg vilde hilse den Dag med Glæde, da begge Rigsdagens